

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 209

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 martie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 788 din 5 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală	2–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
70. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Administrația Națională „Apele Române”, aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor	7–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 788**

din 5 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Eugen Muha în Dosarul nr. 18.671/180/2014/a3 al Judecătoriei Bacău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.756D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 18.671/180/2014/a3, **Judecătoria Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Daniel Eugen Muha cu ocazia soluționării unei cauze penale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii, ale art. 23 privind libertatea individuală, ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (2) și (3) referitor la îndeplinirea justiției, precum și prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, arată că textul de lege criticat restrânge dreptul judecătorului de a individualiza pedeapsa cu închisoarea potrivit propriei conștiințe și reprezentării pe care acesta o are în legătură cu faptele deduse judecării, cu gravitatea și consecințele lor, precum și cu persoana celui care le-a comis. Modalitatea de calcul a pedepsei în cazul concursului de infracțiuni generează aplicarea unor pedepse care depășesc cu mult maximul special prevăzut de lege pentru

cea mai gravă dintre faptele săvârșite de către inculpat, ceea ce reprezintă o deviere de la sensul incriminării, de la voința legiuitorului și chiar de la capacitatea autonomă a judecătorului de a individualiza sancțiunea în limite firești, în acord cu natura și gravitatea faptelor comise, cu urmările acestora și cu profilul socio-moral al persoanei judecate. În concret, individualizarea pedepsei se transformă într-o formulă aritmetică de calcul prin care se ajunge la pedepse aberante, judecătorul fiind obligat să se conformeze unei reguli care îi paralizează capacitatea de a aplica sancțiunea. Este de necontestat faptul că, în cazul comiterii mai multor infracțiuni aflate în concurs real, judecătorul trebuie să aibă capacitatea de a aplica, pe lângă limita maximă a pedepsei prevăzute de lege, un spor de pedeapsă, dar soluția legislativă ce se regăsește în dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal obligă instanța să individualizeze pedeapsa în cu totul alte limite decât consideră necesar. Se ajunge, astfel, la situația în care o persoană este condamnată la zeci de ani de detenție pentru fapte de mică gravitate, pentru care legiuitorul a stabilit pedepse cu o limită maximă în jur de 5 ani. Ca efect al aplicării dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, deși judecătorul stabilește fiecare pedeapsă cu închisoarea către minimul special prevăzut de lege sau chiar sub acest minim, pedeapsa rezultantă reprezintă o sancțiune privativă de libertate nejustificat de severă și în vădită discordanță cu gravitatea faptelor comise. Or, legiuitorul a stabilit pentru fiecare infracțiune limite de pedeapsă adaptate specificului respectivei fapte penale, valorii sociale ocrotite de legea penală, astfel încât individualizarea pedepsei să țină seama de aceste criterii. Consideră că, așa cum prevedea și Codul penal din 1969, aplicarea sporului de pedeapsă trebuie să aibă un caracter facultativ, iar quantumul acestuia trebuie fixat în limite rezonabile pentru a nu transforma judecata penală într-o simplă operațiune aritmetică al cărei rezultat să aibă consecințe devastatoare asupra condamnatului. Arată că, potrivit Codului penal din 1969, sistemul cumulului juridic nu se aplica — în mod necondiționat — în toate cazurile, instanța având posibilitatea să se limiteze la aplicarea sistemului absorbției, ca tratament juridic al concursului de infracțiuni. Astfel, sporirea pedepsei celei mai grele nu era obligatorie, ci facultativă, instanța putând să aplice sporul numai atunci când considera că acesta era necesar pentru atingerea scopului pedepsei și, respectiv, să renunțe la sporirea pedepsei, în special atunci când cealaltă infracțiune concurrentă prezenta un grad de pericol social redus. Așadar, potrivit Codului penal din 1969, adăugarea sporului era lăsată la aprecierea instanței atât sub aspectul necesității, cât și cu privire la quantumul său, în limita fixată de lege, instanța având în vedere gradul de pericol social al infracțiunilor concurente, rezultat din toate circumstanțele obiective și subiective ale acestora, posibilitatea instanței de a spori pedeapsa cea mai grea, în două trepte, asigurând condițiile unei individualizări corespunzătoare a pedepsei rezultante în cazul concursului de infracțiuni.

6. De asemenea, autorul excepției susține că dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală —

care stabilesc că exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată — încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, precum și prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât imparțialitatea judecătorului de cameră preliminară este afectată de verificarea legalității administrării probelor, operațiune cu ocazia căreia nu poate face abstracție de conținutul respectivelor probe. Arată că dreptul la un proces echitabil presupune soluționarea cauzelor de către o instanță independentă și imparțială. Or, odată ce judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra probelor administrate în cursul urmăririi penale, probe care arată vinovăția inculpatului — pentru că, dacă ar fi arătat nevinovăția acestuia, nu ar mai fi fost trimis în judecată — respectivul judecător se pronunță implicit și asupra vinovăției inculpatului, neputându-se face, nici teoretic și nici practic, o delimitare a probei administrate de concluzia la care conduce administrarea acesteia, și anume cea a vinovăției suspectului. În acest caz, din start, judecătorul de cameră preliminară pleacă cu convingerea că inculpatul este vinovat — în baza probelor verificate și aprobate de acesta — și că trebuie condamnat, judecata în fond a cauzei fiind doar o simplă formalitate. De aceea, consideră că trebuie separată funcția îndeplinită de judecătorul de cameră preliminară de aceea de judecată pe fond a cauzei. Judecătorul de cameră preliminară nu se poate pronunța numai asupra legalității administrării probelor fără să aibă în vedere și finalitatea lor, aceea de stabilire a vinovăției și, implicit, de tragere la răspundere penală a inculpatului. Astfel, vinovăția este, practic, stabilită de organul de urmărire penală, iar nu de instanța de judecată, inculpatului încălcându-i-se prezumția de nevinovăție și dreptul la un proces echitabil. În acest context, judecătorul de cameră preliminară, luând cunoștință de probele administrate, care stabilesc vinovăția, nu va putea judeca cauza pe fond făcând abstracție de acestea, deoarece, anterior, cu ocazia verificării dosarului în camera preliminară, a aprobat ca legale aceste probe, formându-și o convingere proprie în ceea ce privește vinovăția inculpatului.

7. Judecătoria Bacău — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală este neîntemeiată. Astfel, arată că reglementarea tratamentului sancționator al concursului de infracțiuni, în cazul în care s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, constând în aplicarea sistemului cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix, nu încalcă principiile constituționale care guvernează înfăptuirea justiției. De asemenea, faptul că judecătorul de cameră preliminară care dispune începerea judecării exercită și funcția de judecată în cauză nu contravine dreptului la un proces echitabil, nefiind afectată imparțialitatea judecătorului.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că este neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată. Invocă, în acest

sens, considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 663 din 11 noiembrie 2014 și nr. 711 din 27 octombrie 2015.

10. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală. Prevederile alin. (3) al art. 3 din Codul de procedură penală au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din data de 23 mai 2016. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal: *„În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează: [...] b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite;”*

— Art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală: *„În desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția celei prevăzute la alin. (1) lit. c), care este compatibilă cu funcția de judecată, mai puțin când se dispune începerea judecării potrivit art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c)”. Art. 3 alin. (1) lit. c) prevede că: *„În procesul penal se exercită următoarele funcții judiciare: [...] c) funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată;”**

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 privind libertatea individuală, ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (2) și (3) referitor la înfăptuirea justiției, precum și a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — invocate și în prezenta cauză — și față de critici identice. Astfel, prin Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 9 decembrie 2015, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și a reținut că dispozițiile de lege criticate reglementează în materia sancționării concursului de infracțiuni săvârșite de persoana fizică, infractor major, pentru ipoteza în care s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, stabilind tratamentul penal al concursului de infracțiuni prin aplicarea sistemului cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix. Așadar, potrivit prevederilor precitate, dacă pentru infracțiunile concurente s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, se va aplica pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite. În context, Curtea a reținut că o limitare cu privire la cuantumul pedepsei rezultante ce urmează a fi executată se face prin dispozițiile art. 60 din Codul penal, aceasta neputând fi mai mare de 30 de ani de închisoare. În actualul Cod penal, legiuitorul român are o orientare mai degrabă preventivă decât represivă, de vreme ce a optat pentru reducerea limitelor speciale de pedeapsă pentru mai multe infracțiuni, concomitent cu înăsprirea tratamentului penal al pluralității de infracțiuni, în contextul în care critica principală a tendințelor legislative anterioare de majorare a limitelor maxime de pedeapsă, ca principal instrument de combatere a unor infracțiuni, a fost aceea că sistemul sancționator al vechiului Cod penal nu mai reflecta în mod corect sistemul valorilor sociale pe care legea penală este chemată să le protejeze. Astfel, în expunerea de motive la proiectul Legii privind Codul penal se arată că „soluția de dorit nu este deci o majorare dusă la absurd a limitelor de pedeapsă, care nu face altceva decât să nesocotească ierarhia valorilor sociale într-o societate democratică”. Pe de altă parte, legiuitorul a urmărit ca noul Cod penal să ofere și instrumente mult mai eficiente pentru individualizarea și sancționarea pluralității de infracțiuni, în condițiile în care, sub imperiul fostei reglementări, pluralitatea de infracțiuni, deși un indiciu important privind pericolozitatea sporită a infractorului, rămânea practic nesancționată, cauza de agravare fiind, în foarte multe situații, ignorată de instanțe în stabilirea pedepsei rezultante, din cauza faptului că sporul de pedeapsă prevăzut de lege avea un caracter facultativ. Așa încât noul Cod penal răspunde unei puternice exigențe sociale, de a reglementa mai sever tratamentul sancționator al celui care repetă comportamentul infracțional. Potrivit expunerii de motive la proiectul Legii privind Codul penal, „într-un stat de drept, întinderea și intensitatea represiunii penale trebuie să rămână în limite determinate, în primul rând, prin raportare la importanța valorii sociale lezate pentru cei care înfrâng pentru prima oară legea penală, urmând să crească progresiv pentru cei care comit mai multe infracțiuni înainte de a fi definitiv condamnați și cu atât mai mult pentru cei aflați în stare de recidivă. De aceea, limitele de pedeapsă prevăzute în partea specială trebuie corelate cu dispozițiile părții generale, care vor permite o agravare proporțională a regimului sancționator prevăzut pentru pluralitatea de infracțiuni”. Așadar, în cazul concursului de infracțiuni, pe lângă pedeapsa cea mai grea cu închisoarea — singura sancțiune aplicată, în mod obișnuit, de către instanțe sub legea veche, sub imperiul legii noi este obligatorie aplicarea unui spor egal cu o treime din totalul celorlalte pedepse. Având în vedere toate cele arătate, Curtea a reținut că, întrucât săvârșirea mai multor infracțiuni de către aceeași persoană demonstrează o perseverență pe calea infracțională a acesteia, sunt necesare sisteme de sancționare adecvate pentru asigurarea constrângerii și reeducării, iar reglementarea acestora nu trebuie să se facă decât cu respectarea Constituției și a supremației sale (paragrafele 24, 26, 27 și 28).

16. Analizând critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 124 alin. (2) cu privire la unicitatea funcției jurisdicționale, imparțialitatea și

egalitatea justiției, Curtea a constatat că prima cerință, statuată prin dispozițiile constituționale precitate — unicitatea justiției, nu are aplicabilitate în cauză, de vreme ce nu s-au invocat critici referitoare la înfăptuirea justiției de către același sistem de organe, al instanțelor judecătorești, la ierarhizarea acestora, în cadrul sistemului, ori la stabilirea unor competențe diferite pentru fiecare categorie de instanțe în parte. Cât privește cea de-a doua cerință — imparțialitatea justiției, aceasta este legată de organizarea și funcționarea instanțelor judecătorești, pe de o parte, și de judecătorul cauzei, pe de altă parte. Or, Curtea Constituțională a reținut că cerința imparțialității este prevăzută în art. 2 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, în art. 2 alin. (1) și art. 10 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, și în art. 9—11 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 8 septembrie 2005, iar, în materie procesual penală, dispozițiile care concură la asigurarea imparțialității, respectiv incompatibilitatea judecătorului, abținerea, recuzarea, sunt reglementate în art. 64, 66 și 67 din actualul Cod de procedură penală. În aceste condiții, cu ocazia pronunțării Deciziei nr. 711 din 27 octombrie 2015, Curtea nu a reținut susținerile autorului excepției referitoare la lipsa de imparțialitate a judecătorului în soluționarea cauzelor penale având ca temei dispozițiile penale referitoare la aplicarea pedepsei în caz de concurs de infracțiuni. De asemenea, Curtea a constatat că dreptul la un proces echitabil, analizat din această perspectivă, este pe deplin respectat. În ceea ce privește cea de-a treia cerință — „*Justiția este [...] egală*” — statuată prin prevederile art. 124 din Constituție, Curtea a reținut, în considerentele deciziei mai sus menționate, că aceasta reflectă dispoziția constituțională înscrisă în art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală potrivit căruia „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”. Prevederea constituțională este reluată în Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, care, în art. 2 alin. (1) dispune că justiția este egală pentru toți, în art. 7 alin. (1) prevede că toate persoanele sunt egale în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, și în alin. (2) al aceluiași articol stabilește că justiția se realizează în mod egal pentru toți, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine ori condiție socială sau de orice alte criterii discriminatorii. Totodată, art. 4 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor stabilește pentru judecători obligația de a asigura un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare. Din această perspectivă, Curtea a constatat că, reglementând mai sever tratamentul sancționator al celui care repetă comportamentul infracțional, prin aplicarea sistemului cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix, dispozițiile criticate nu sunt de natură a înfrânge principiul egalității în fața justiției, garanțiile enunțate anterior urmând a fi aplicate în soluționarea tuturor cauzelor penale având ca temei prevederile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal (paragrafele 30, 31, 32, 33 și 35).

17. În continuare, prin Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, Curtea a reținut că reglementarea tratamentului penal al concursului de infracțiuni intră în atribuțiile organului legiuitor, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, care, realizând o individualizare legală a sancțiunilor în materie, apreciază, în

concret, în funcție de o serie de criterii, printre care și frecvența fenomenului infracțional. Așa fiind, Curtea a reținut că, prin adoptarea noului regim juridic de sancționare a celor două forme de concurs de infracțiuni, real și formal — cât privește persoana fizică, infractor major —, reglementând mai sever tratamentul sancționator al celui care repetă comportamentul infracțional, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere. De asemenea, Curtea a reținut că, în activitatea de judecată, judecătorii nu sunt independenți față de lege, potrivit art. 124 alin. (3) din Legea fundamentală aceștia „se supun numai legii”. Textul constituțional precizat raportat la dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (2) potrivit căruia „*Nimeni nu este mai presus de lege*” și ale art. 124 alin. (1) care stabilește că „*Justiția se înfăptuiește în numele legii*” fixează poziția justiției, a judecătorului față de lege. Potrivit normelor procesual penale ale art. 2, „*Procesul penal se desfășoară potrivit dispozițiilor prevăzute de lege*” și „*Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii*” [art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală]. Cu alte cuvinte, judecătorul nu creează legea, ci o aplică la speța concretă. Competența judecătorului implică nu numai identificarea normei aplicabile și analiza conținutului său, ci și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit. Organul legislativ, emitent al normei juridice, poate fi însă mai restrictiv, obligându-l pe judecător să fie mai apropiat de lege, ori poate prefera, ținând seama de diversitatea și complexitatea relațiilor sociale, o redactare generală a legii (Decizia Curții Constituționale nr. 337 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 12 octombrie 2004). Având în vedere toate cele arătate, Curtea nu a reținut critica autorului excepției referitoare la încălcarea independenței judecătorului în procesul de individualizare a pedepsei principale în caz de concurs de infracțiuni (paragrafele 41, 42 și 43).

18. Curtea nu a reținut nici susținerile autorului potrivit cărora prevederile constituționale ale art. 23 referitor la libertatea individuală ar fi încălcate de dispozițiile de lege criticate. Libertatea individuală nu are caracter absolut, fiind necesar a se exercita între coordonatele stabilite de ordinea de drept, așa încât încălcarea regulilor care compun ordinea de drept autorizează legiuitorul să reglementeze, în funcție de gravitatea comportamentului infracțional, norme penale care vizează direct libertatea persoanei. Aceste dispoziții penale, însă, trebuie să fie strict delimitate și condiționate, astfel încât libertatea individuală să fie respectată. Or, Curtea a constatat că normele criticate permit o individualizare judiciară a pedepsei principale (rezultante) în caz de concurs de infracțiuni „*în condițiile și în temeiul legii*”, potrivit art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, o garanție împotriva unei eventuale ingerințe arbitrare a judecătorului în libertatea individuală reprezentând-o limita generală a pedepsei închisorii impusă de lege. Așadar, o limitare cu privire la cuantumul pedepsei rezultante ce urmează a fi executată se face prin dispozițiile art. 60 din Codul penal, aceasta neputând fi mai mare de 30 de ani de închisoare. Cu alte cuvinte, dacă sporul obligatoriu ar depăși limita generală a pedepsei închisorii impusă de lege, pedeapsa se reduce corespunzător (paragraful 44).

19. Cât privește dreptul la un proces echitabil statuat prin dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a constatat că, potrivit jurisprudenței sale constante, aplicarea cerinței procesului echitabil se impune numai în legătură cu procedura de desfășurare a procesului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în domeniul dreptului substanțial, reținând că nici din cuprinsul art. 21 alin. (3) din Constituție și nici din cel al art. 6 al Convenției pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului nu se poate desprinde concluzia că aplicarea cerinței procesului echitabil ar trebui să excedeză necesității asigurării garanțiilor procesuale, spre a se intra în materii din câmpul dreptului substanțial (paragraful 45).

20. În același sens cu Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, mai sus citată, sunt și deciziile Curții Constituționale: nr. 782 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 22 ianuarie 2016; nr. 210 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 13 iunie 2016; nr. 256 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 22 iulie 2016; nr. 329 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 21 iulie 2016; nr. 497 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 20 octombrie 2016; nr. 545 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 21 octombrie 2016; nr. 775 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 14 aprilie 2017; nr. 368 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017; nr. 734 și nr. 740 din 23 noiembrie 2017, nepublicate în Monitorul Oficial al României la data pronunțării prezentei decizii. Deoarece nu au apărut elemente noi, care să impună reconsiderarea jurisprudenței Curții cu privire la dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, atât soluția, cât și considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

21. De asemenea, Curtea constată că dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală — potrivit cu care exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată — au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 415 din 15 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 3 octombrie 2017, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că este în interesul înfăptuirii actului de justiție ca același judecător — care a verificat atât competența și legalitatea sesizării, cât și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală — să se pronunțe și pe fondul cauzei. S-a reținut, totodată, că o soluție contrară ar fi de natură să afecteze deplina realizare a funcției de judecată, prin aceea că judecătorul fondului ar fi privat de posibilitatea — esențială în buna administrare a cauzei — de a aprecia el însuși asupra legalității urmăririi penale și a administrării probelor și de a decide asupra întregului material probator pe care își va întemeia soluția. Astfel, Curtea a arătat că simplul fapt pentru judecător de a fi luat o decizie înaintea procesului nu poate fi considerat întotdeauna că ar justifica, în sine, o bănuială de parțialitate în privința sa. Ceea ce trebuie avut în vedere este întinderea și importanța acestei decizii. Aprecierea preliminară a datelor din dosar nu poate semnifica faptul că ar fi de natură să influențeze aprecierea finală, ceea ce interesează fiind ca această apreciere să se facă la momentul luării hotărârii și să se bazeze pe elementele dosarului și pe dezbaterile din ședința de judecată (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 6 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Morel împotriva Franței*, paragraful 45). Prin aceeași decizie, mai sus menționată, Curtea Constituțională a reținut că obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor

și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Prin urmare, acesta se circumscrie unor aspecte referitoare la competență și la legalitatea fie a sesizării, fie a administrării probelor care fundamentează acuzația în materie penală. Așa fiind, judecătorul de cameră preliminară nu se poate pronunța asupra aspectelor legate de temeinicia acuzației, aceasta fiind atributul exclusiv al instanței competente să judece fondul cauzei. De asemenea, Curtea a constatat că obiectivul acestei proceduri este de a stabili dacă urmărirea penală și rechizitoriul sunt apte să declanșeze faza de judecată ori trebuie refăcute, iar, în ipoteza începerii judecării, de a stabili care sunt actele asupra cărora aceasta va purta și pe care părțile și ceilalți participanți își vor putea întemeia susținerile ori pe care trebuie să le combată (paragrafele 14 și 15).

22. În continuare, prin Decizia nr. 415 din 15 iunie 2017, Curtea a reținut că legiuitorul a limitat la o fază distinctă de parcurs a procesului penal posibilitatea invocării excepțiilor referitoare la competența instanței, legalitatea sesizării, legalitatea administrării probelor și la legalitatea actelor efectuate de organul de urmărire penală, fază în care nu se stabilește vinovăția sau nevinovăția inculpatului. Consecința acestei limitări temporale este faptul că, după începerea judecării, nu mai este posibilă restituirea cauzei la procuror, scopul reglementării fiind acela al asigurării soluționării cu celeritate a cauzelor penale. Împrejurarea că instanța competentă să judece cauza pe fond nu poate ea însăși să se pronunțe cu privire la cererile și excepțiile care au fost ridicate în procedura de cameră preliminară și care au fost soluționate în această procedură (atât pe fond, cât și/sau în contestație) nu afectează dreptul părților la un proces echitabil, deoarece au făcut deja obiect al controlului unui judecător. Instanța competentă să se pronunțe asupra judecării pe fond a cauzei are plenitudinea de jurisdicție să statueze cu privire la temeinicia acuzației în materie penală, deoarece, potrivit art. 374 alin. (7)—(9) din Codul de procedură penală, probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate, deși nu se readministrează, sunt supuse dezbaterii contradictorii, respectiv pot fi administrate din oficiu de către instanță dacă aceasta apreciază că este necesar pentru aflarea adevărului și pentru justa soluționare a cauzei. *Per a contrario*, o probă contestată va fi readministrată, iar, în cazul în care readministrarea nu mai este posibilă, devin aplicabile dispozițiile art. 383 alin. (4) din Codul

de procedură penală care obligă instanța — dacă imposibilitatea de administrare se referă la o probă administrată în faza de urmărire penală și încuviințată de instanță — să o pună în discuția părților, a persoanei vătămate și a procurorului. Faptul că instanța de judecată va ține seama la judecarea cauzei de o astfel de probă implică filtrarea ei în raport cu exigențele referitoare la aprecierea probelor care, potrivit art. 103 din Codul de procedură penală, nu au o valoare dinainte stabilită și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză, condamnarea putând fi dispusă numai atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (paragraful 16).

23. În același sens sunt și deciziile Curții Constituționale: nr. 552 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 21 septembrie 2015; nr. 636 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 7 decembrie 2015; nr. 784 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 10 februarie 2016; nr. 897 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 28 martie 2016; nr. 901 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 14 martie 2016; nr. 80 din 23 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 16 mai 2016; nr. 296 din 11 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 7 octombrie 2016; nr. 380 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 13 iulie 2016; nr. 778 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 3 mai 2017; nr. 136 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din data de 11 iulie 2017; nr. 600 din 28 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 945 din 29 noiembrie 2017. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Eugen Muha în Dosarul nr. 18.671/180/2014/a3 al Judecătoriei Bacău — Secția penală și constată că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Bacău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Administrația Națională „Apele Române”, aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Administrația Națională „Apele Române”, instituție publică finanțată din venituri proprii, aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Lunar, Administrația Națională „Apele Române” va întocmi execuția bugetului de venituri și cheltuieli aferentă lunii precedente, pe care o va depune la Ministerul Apelor și Pădurilor până la data de 10 a lunii curente, urmând ca Ministerul Apelor și Pădurilor să o transmită până la data de 15 a lunii curente Ministerului Finanțelor Publice.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul apelor și pădurilor,
Ioan Deneș

Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2018 pentru Administrația Națională „Apele Române”**

Sector 01- Bugetul de Stat

- MII LEI -

Cap Sub Parag	Titlu Art Al	Denumire indicator	PROGRAM PROPUS 2018
0	1	2	3
		TOTAL VENITURI	1.087.791
		I. VENITURI CURENTE	877.177
		C2 VANZARI DE BUNURI SI SERVICII	877.177
33 10		Venituri din prestari de servicii si alte activitati	853.419
33 10 08		Venituri din prestari de servicii	853.419
35 10		Amenzi, penalitati si confiscari	15.643
35 10 50		Alte amenzi, penalitati si confiscari	15.643
36 10		Diverse venituri	8.115
36 10 50		Alte venituri, din care:	8.115
		Prestari servicii pentru finantarea actiunilor in domeniul apelor (Hidrologie)	7.623
		Veniturile comisiilor teritoriale privind siguranta barajelor	492
		IV. SUBVENTII	210.614
42 10		Subventii de la bugetul de stat	184.373
42 10 38		Subventii de la bugetul de stat pentru institutii si servicii publice sau activitati finantate integral din venituri proprii	97.930
		Transferuri curente pentru prevenirea si combaterea inundatiilor (stoc de aparare)	1.980
		Credite externe pentru investitii (BDCE V)	28.000
		Alocatii bugetare pentru investitii	67.500
		Constructii	67.206
		Alte active fixe	294
		Alte cheltuieli cu bunuri si servicii	450
42 10 39		Subventii de la bugetul de stat catre institutii publice finantate partial sau integral din venituri proprii pentru proiecte finantate din FEN postaderare	86.443
45 10		Sume primite de la UE/alti donatori în contul platilor efectuate si prefinantari	8.645
45 10 15		Programe comunitare finantate in perioada 2007-2013	3.045
45 10 15 02		Sume primite în contul plăților efectuate în anii anteriori	3.032
45 10 15 03		Prefinantare	13
45 10 16		Alte facilitati si instrumente postaderare	5.600
45 10 16 01		Sume primite în contul plăților efectuate în anul curent	5.600
48 10		Sume primite de la UE/alti donatori in contul platilor efectuate si prefinantari aferente cadrului financiar 2014-2020	17.596
48 10 01		Fondul European de Dezvoltare Regionala (FEDR)	1.863
48 10 01 01		Sume primite în contul plăților efectuate în anul curent	1.863
48 10 11		Instrumentul de Asistență pentru Preaderare (IPA II)	15.124
48 10 11 03		Prefinantare	15.124
48 10 16		Alte facilitati si instrumente postaderare	609
48 10 16 03		Prefinantare	609
70 04 00		TOTAL CHELTUIELI	
	I	Credite de angajament	3.005.246
	II	Credite bugetare	1.319.981

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

70 04 00	01	CHELTUIELI CURENTE	
	I	Credite de angajament	2.457.860
	II	Credite bugetare	871.595
70 04 00	10	CHELTUIELI DE PERSONAL	
	I	Credite de angajament	493.620
	II	Credite bugetare	493.620
70 04 00	20	BUNURI SI SERVICII	
	I	Credite de angajament	303.970
	II	Credite bugetare	232.420
70 04 00	56	PROIECTE CU FINANTARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE (FEN) POSTADERARE	
	I	Credite de angajament	5.958
	II	Credite bugetare	5.958
70 04 00	58	PROIECTE CU FINANTARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE AFERENTE CADRULUI FINANCIAR 2014- 2020	
	I	Credite de angajament	1.619.421
	II	Credite bugetare	104.706
70 04 00	59	ALTE CHELTUIELI	
	I	Credite de angajament	6.891
	II	Credite bugetare	6.891
70 04 00	65	CHELTUIELI AFERENTE PROGRAMELOR CU FINANTARE RAMBURSABILA	
	I	Credite de angajament	28.000
	II	Credite bugetare	28.000
70 04 00	70	CHELTUIELI DE CAPITAL	
	I	Credite de angajament	547.386
	II	Credite bugetare	448.386
70 04 00		TOTAL CHELTUIELI (I+II+III)	
	I	Credite de angajament	3.005.246
	II	Credite bugetare	1.319.981
70 04 00		I. CHELTUIELI DIN SURSE PROPRII	
	I	Credite de angajament	1.222.099
	II	Credite bugetare	1.130.008
70 04 00	70 10	Cap. Locuinte, servicii si dezvoltare publica	
	I	Credite de angajament	1.222.099
	II	Credite bugetare	1.130.008
70 04 00	01	CHELTUIELI CURENTE	
	I	Credite de angajament	841.213
	II	Credite bugetare	749.122
70 04 00	10	CHELTUIELI DE PERSONAL	
	I	Credite de angajament	493.620
	II	Credite bugetare	493.620
70 04 00	10 01	Cheltuieli salariale in bani	
	I	Credite de angajament	462.546
	II	Credite bugetare	462.546
70 04 00	10 01 01	Salarii de baza	
	I	Credite de angajament	456.302
	II	Credite bugetare	456.302
70 04 00	10 01 06	Alte sporuri	
	I	Credite de angajament	3.072
	II	Credite bugetare	3.072
70 04 00	10 01 12	Indemnizatii platite unor persoane din afara unitatii	
	I	Credite de angajament	1.965
	II	Credite bugetare	1.965
70 04 00	10 01 13	Indemnizatii de delegare	

	I	Credite de angajament	1.129
	II	Credite bugetare	1.129
70 04 00	10 01 14	Indemnizatii de detasare	
	I	Credite de angajament	15
	II	Credite bugetare	15
70 04 00	10 01 30	Alte drepturi salariale in bani	
	I	Credite de angajament	63
	II	Credite bugetare	63
70 04 00	10 02	Cheltuieli salariale in natura	
	I	Credite de angajament	13.682
	II	Credite bugetare	13.682
70 04 00	10 02 06	Vouchere de vacanta	
	I	Credite de angajament	13.682
	II	Credite bugetare	13.682
70 04 00	10 03	Contributii	
	I	Credite de angajament	17.392
	II	Credite bugetare	17.392
70 04 00	10 03 01	Contributii de asigurari sociale de stat	
	I	Credite de angajament	4.239
	II	Credite bugetare	4.239
70 04 00	10 03 02	Contribuții pentru asigurări de șomaj	
	I	Credite de angajament	139
	II	Credite bugetare	139
70 04 00	10 03 03	Contribuții pentru asigurări sociale de sănătate	
	I	Credite de angajament	1.393
	II	Credite bugetare	1.393
70 04 00	10 03 04	Contributii pentru asigurari de accidente de munca si boli profesionale	
	I	Credite de angajament	62
	II	Credite bugetare	62
70 04 00	10 03 05	Prime de asigurare viata platite de angajator pentru angajati	
	I	Credite de angajament	575
	II	Credite bugetare	575
70 04 00	10 03 06	Contributii pentru concedii si indemnizatii	
	I	Credite de angajament	205
	II	Credite bugetare	205
70 04 00	10 03 07	Contributia asiguratorie pentru munca	
	I	Credite de angajament	9.547
	II	Credite bugetare	9.547
70 04 00	10 03 08	Contributii platite de angajator in numele angajatului	
	I	Credite de angajament	1.232
	II	Credite bugetare	1.232
70 04 00	20	BUNURI SI SERVICII	
	I	Credite de angajament	301.540
	II	Credite bugetare	229.990
70 04 00	20 01	Bunuri si servicii	
	I	Credite de angajament	154.900
	II	Credite bugetare	86.491
70 04 00	20 01 01	Furnituri de birou	
	I	Credite de angajament	1.943
	II	Credite bugetare	1.943
70 04 00	20 01 02	Materiale pentru curatenie	
	I	Credite de angajament	504
	II	Credite bugetare	504
70 04 00	20 01 03	Incalzit, iluminat si forta motrica	

	I	Credite de angajament	17.394
	II	Credite bugetare	12.434
70 04 00	20 01 04	Apa, canal si salubritate	
	I	Credite de angajament	1.110
	II	Credite bugetare	1.110
70 04 00	20 01 05	Carburanti si lubrifianti	
	I	Credite de angajament	68.151
	II	Credite bugetare	21.109
70 04 00	20 01 06	Piese de schimb	
	I	Credite de angajament	5.386
	II	Credite bugetare	5.386
70 04 00	20 01 07	Transport	
	I	Credite de angajament	376
	II	Credite bugetare	376
70 04 00	20 01 08	Posta, telecomunicatii, radio, tv, internet	
	I	Credite de angajament	7.408
	II	Credite bugetare	5.138
70 04 00	20 01 09	Materiale si prestari de servicii cu caracter functional	
	I	Credite de angajament	22.391
	II	Credite bugetare	18.378
70 04 00	20 01 30	Alte bunuri si servicii pentru intretinere si functionare	
	I	Credite de angajament	30.237
	II	Credite bugetare	20.113
70 04 00	20 02 00	Reparatii curente	
	I	Credite de angajament	16.022
	II	Credite bugetare	13.803
70 04 00	20 03	Hrana	
	I	Credite de angajament	308
	II	Credite bugetare	308
70 04 00	20 03 01	Hrana pentru oameni	
	I	Credite de angajament	308
	II	Credite bugetare	308
70 04 00	20 04	Medicamente și materiale sanitare	
	I	Credite de angajament	2.177
	II	Credite bugetare	1.431
70 04 00	20 04 01	Medicamente	
	I	Credite de angajament	14
	II	Credite bugetare	14
70 04 00	20 04 02	Materiale sanitare	
	I	Credite de angajament	37
	II	Credite bugetare	37
70 04 00	20 04 03	Reactivi	
	I	Credite de angajament	2.118
	II	Credite bugetare	1.372
70 04 00	20 04 04	Dezinfectanti	
	I	Credite de angajament	8
	II	Credite bugetare	8
70 04 00	20 05	Bunuri de natura obiectelor de inventar	
	I	Credite de angajament	4.248
	II	Credite bugetare	4.248
70 04 00	20 05 01	Uniforme si echipament	
	I	Credite de angajament	1.061
	II	Credite bugetare	1.061
70 04 00	20 05 03	Lenjerie si accesorii de pat	
	I	Credite de angajament	164

	II	Credite bugetare	164
70 04 00	20 05 30	Alte obiecte de inventar	
	I	Credite de angajament	3.023
	II	Credite bugetare	3.023
70 04 00	20 06	Deplasari, detasari, transferari	
	I	Credite de angajament	4.371
	II	Credite bugetare	4.195
70 04 00	20 06 01	Deplasari interne, detasari, transferari	
	I	Credite de angajament	3.857
	II	Credite bugetare	3.857
70 04 00	20 06 02	Deplasari in strainatate	
	I	Credite de angajament	514
	II	Credite bugetare	338
70 04 00	20 09 00	Materiale de laborator	
	I	Credite de angajament	1.134
	II	Credite bugetare	1.134
70 04 00	20 11 00	Carti, publicatii si materiale documentare	
	I	Credite de angajament	153
	II	Credite bugetare	153
70 04 00	20 12 00	Consultanta si expertiza	
	I	Credite de angajament	2.123
	II	Credite bugetare	2.123
70 04 00	20 13 00	Pregatire profesionala	
	I	Credite de angajament	1.658
	II	Credite bugetare	1.658
70 04 00	20 14 00	Protectia muncii	
	I	Credite de angajament	732
	II	Credite bugetare	732
70 04 00	20 16 00	Studii si cercetari	
	I	Credite de angajament	3.193
	II	Credite bugetare	3.193
70 04 00	20 22 00	Finantarea actiunilor din domeniul apelor	
	I	Credite de angajament	1.027
	II	Credite bugetare	1.027
70 04 00	20 23 00	Prevenirea si combaterea inundatiilor si ingheturilor	
	I	Credite de angajament	666
	II	Credite bugetare	666
70 04 00	20 24	Comisioane si alte costuri aferente imprumuturilor	
	I	Credite de angajament	35
	II	Credite bugetare	35
70 04 00	20 24 02	Comisioane si alte costuri aferente imprumuturilor interne	
	I	Credite de angajament	35
	II	Credite bugetare	35
70 04 00	20 25 00	Cheltuieli judiciare si extrajudiciare derivate din actiuni in reprezentarea intereselor statului, potrivit dispozitiilor legale	
	I	Credite de angajament	289
	II	Credite bugetare	289
70 04 00	20 30	Alte cheltuieli	
	I	Credite de angajament	108.504
	II	Credite bugetare	108.504
70 04 00	20 30 01	Reclama si publicitate	
	I	Credite de angajament	691
	II	Credite bugetare	691
70 04 00	20 30 02	Protocol si reprezentare	
	I	Credite de angajament	726

	II	Credite bugetare	726
70 04 00	20 30 03	Prime de asigurare non-viata	
	I	Credite de angajament	2.295
	II	Credite bugetare	2.295
70 04 00	20 30 04	Chirii	
	I	Credite de angajament	3.438
	II	Credite bugetare	3.438
70 04 00	20 30 09	Executarea silita a creantelor bugetare	
	I	Credite de angajament	2
	II	Credite bugetare	2
70 04 00	20 30 30	Alte cheltuieli cu bunuri si servicii	
	I	Credite de angajament	101.352
	II	Credite bugetare	101.352
70 04 00	56	PROIECTE CU FINANTARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE (FEN) POSTADERARE	
	I	Credite de angajament	358
	II	Credite bugetare	358
70 04 00	56 03	Programe din fondul de coeziune (FC)	
	I	Credite de angajament	354
	II	Credite bugetare	354
70 04 00	56 03 02	Finantare externa nerambursabila	
	I	Credite de angajament	352
	II	Credite bugetare	352
70 04 00	56 03 03	Cheltuieli neeligibile	
	I	Credite de angajament	2
	II	Credite bugetare	2
70 04 00	56 17	MECANISMUL FINANCIAR SEE	
	I	Credite de angajament	4
	II	Credite bugetare	4
70 04 00	56 17 03	Cheltuieli neeligibile	
	I	Credite de angajament	4
	II	Credite bugetare	4
70 04 00	58	PROIECTE CU FINANTARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE AFERENTE CADRULUI FINANCIAR 2014- 2020	
	I	Credite de angajament	38.804
	II	Credite bugetare	18.263
70 04 00	58 01	Programe din Fondul European de Dezvoltare Regionala (FEDR)	
	I	Credite de angajament	10.032
	II	Credite bugetare	2.211
70 04 00	58 01 01	Finantare nationala	
	I	Credite de angajament	960
	II	Credite bugetare	55
70 04 00	58 01 02	Finantare Externa Nerambursabila	
	I	Credite de angajament	8.020
	II	Credite bugetare	2.058
70 04 00	58 01 03	Cheltuieli neeligibile	
	I	Credite de angajament	1.052
	II	Credite bugetare	98
70 04 00	58 11	Programe Instrumentul de Asistență pentru Preaderare (IPA II)	
	I	Credite de angajament	27.749
	II	Credite bugetare	15.433
70 04 00	58 11 01	Finantare nationala	
	I	Credite de angajament	4.162
	II	Credite bugetare	2.315
70 04 00	58 11 02	Finantare Externa Nerambursabila	

	I	Credite de angajament	23.587
	II	Credite bugetare	13.118
70 04 00	58 16	Alte facilitati si instrumente postaderare	
	I	Credite de angajament	1.023
	II	Credite bugetare	619
70 04 00	58 16 02	Finantare Externa Nerambursabila	
	I	Credite de angajament	1.013
	II	Credite bugetare	609
70 04 00	58 16 03	Cheltuieli neeligibile	
	I	Credite de angajament	10
	II	Credite bugetare	10
70 04 00	59	Alte cheltuieli	
	I	Credite de angajament	6.891
	II	Credite bugetare	6.891
70 04 00	59 17	Despagubiri civile	
	I	Credite de angajament	175
	II	Credite bugetare	175
71 04 00	59 40	Sume aferente persoanelor cu handicap neincadrate	
	I	Credite de angajament	6.716
	II	Credite bugetare	6.716
70 04 00	70	CHELTUIELI DE CAPITAL	
	I	Credite de angajament	380.886
	II	Credite bugetare	380.886
70 04 00	71	Active nefinanciare	
	I	Credite de angajament	380.886
	II	Credite bugetare	380.886
70 04 00	71 01	Active fixe	
	I	Credite de angajament	311.147
	II	Credite bugetare	311.147
70 04 00	71 01 01	Constructii	
	I	Credite de angajament	181.944
	II	Credite bugetare	181.944
70 04 00	71 01 02	Masini, echipamente si mijloace de transport	
	I	Credite de angajament	116.223
	II	Credite bugetare	116.223
70 04 00	71 01 03	Mobilier, aparatura birotica si alte active corporale	
	I	Credite de angajament	3.068
	II	Credite bugetare	3.068
70 04 00	71 01 30	Alte active fixe (inclusiv reparatii capitale)	
	I	Credite de angajament	9.912
	II	Credite bugetare	9.912
70 04 00	71 03	Reparatii capitale aferente active fixe	
	I	Credite de angajament	69.739
	II	Credite bugetare	69.739
70 04 00		II. CHELTUIELI DIN BUGETUL DE STAT, total din care:	
	I	Credite de angajament	1.777.547
	II	Credite bugetare	184.373
70 04 00	70 10	Cap. Locuinte, servicii si dezvoltare publica	
	I	Credite de angajament	1.775.567
	II	Credite bugetare	182.393
70 04 00	01	CHELTUIELI CURENTE	
	I	Credite de angajament	1.609.067
	II	Credite bugetare	114.893
70 04 00	20	BUNURI SI SERVICII	
	I	Credite de angajament	450

	II	Credite bugetare	450
70 04 00	20 30	Alte cheltuieli	
	I	Credite de angajament	450
	II	Credite bugetare	450
70 04 00	20 30 30	Alte cheltuieli cu bunuri si servicii	
	I	Credite de angajament	450
	II	Credite bugetare	450
70 04 00	58	PROIECTE CU FINANTARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE (FEN) POSTADERARE AFERENTE CADRULUI FINANCIAR 2014-2020	
	I	Credite de angajament	1.580.617
	II	Credite bugetare	86.443
70 04 00	58 03	Programe din fondul de coeziune (FC)	
	I	Credite de angajament	1.580.617
	II	Credite bugetare	86.443
70 04 00	58 03 01	Finantare nationala	
	I	Credite de angajament	237.095
	II	Credite bugetare	12.967
70 04 00	58 03 02	Finantare Externa Nerambursabila	
	I	Credite de angajament	1.343.522
	II	Credite bugetare	73.476
70 04 00	65	CHELTUIELI AFERENTE PROGRAMELOR CU FINANTARE RAMBURSABILA	
	I	Credite de angajament	28.000
	II	Credite bugetare	28.000
70 04 00	65 01 00	Cheltuieli aferente programelor cu finantare rambursabila (BDCE V)	
	I	Credite de angajament	28.000
	II	Credite bugetare	28.000
70 04 00	70	CHELTUIELI DE CAPITAL	
	I	Credite de angajament	166.500
	II	Credite bugetare	67.500
70 04 00	71	Active nefinanciare	
	I	Credite de angajament	166.500
	II	Credite bugetare	67.500
70 04 00	71 01	Active fixe	
	I	Credite de angajament	166.500
	II	Credite bugetare	67.500
70 04 00	71 01 01	Constructii	
	I	Credite de angajament	166.206
	II	Credite bugetare	67.206
70 04 00	71 01 30	Alte active fixe	
	I	Credite de angajament	294
	II	Credite bugetare	294
80 01 30	80 10	Cap. Actiuni generale economice, comerciale si de munca	
	I	Credite de angajament	1.980
	II	Credite bugetare	1.980
80 01 30	01	CHELTUIELI CURENTE	
	I	Credite de angajament	1.980
	II	Credite bugetare	1.980
80 01 30	20	BUNURI SI SERVICII	
	I	Credite de angajament	900
	II	Credite bugetare	900
80 01 30	20 23 00	Prevenirea si combaterea inundatiilor si ingheturilor	
	I	Credite de angajament	900
	II	Credite bugetare	900

80 01 30	70	CHELTUIELI DE CAPITAL	
	I	Credite de angajament	1.080
	II	Credite bugetare	1.080
80 01 30	71.01.02	Masini, echipamente si mijloace de transport	
	I	Credite de angajament	1.080
	II	Credite bugetare	1.080
70 04 00		III. CHELTUIELI DIN ALTE SURSE	
	I	Credite de angajament	5.600
	II	Credite bugetare	5.600
70 04 00	70 10	Cap. Locuinte, servicii si dezvoltare publica	
	I	Credite de angajament	5.600
	II	Credite bugetare	5.600
70 04 00	01	CHELTUIELI CURENTE	
	I	Credite de angajament	5.600
	II	Credite bugetare	5.600
70 04 00	56	PROIECTE CU FINANTARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE (FEN) POSTADERARE	
	I	Credite de angajament	5.600
	II	Credite bugetare	5.600
70 04 00	56.16	Sume aferente Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene	
	I	Credite de angajament	5.600
	II	Credite bugetare	5.600
70 04 00	56 16 02	Finantare externa nerambursabila	
	I	Credite de angajament	5.600
	II	Credite bugetare	5.600
70 04 00	99 10	Deficit*)	-232.190

*) Deficitul pentru anul 2018 va fi acoperit din excedentul anilor anteriori, astfel:

Excedent an 2014 = 359.092 mii lei

Excedent an 2015 = 310.854 mii lei

Deficit an 2016 = 42.634 mii lei

Deficit an 2017 = 182.128 mii lei

TOTAL = 445.184 mii lei

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 090748